ЩОМІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ
ДЛЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

ISSN 0132-3288

МАЛЯТКО

11
ЛИСТОПАД
1986

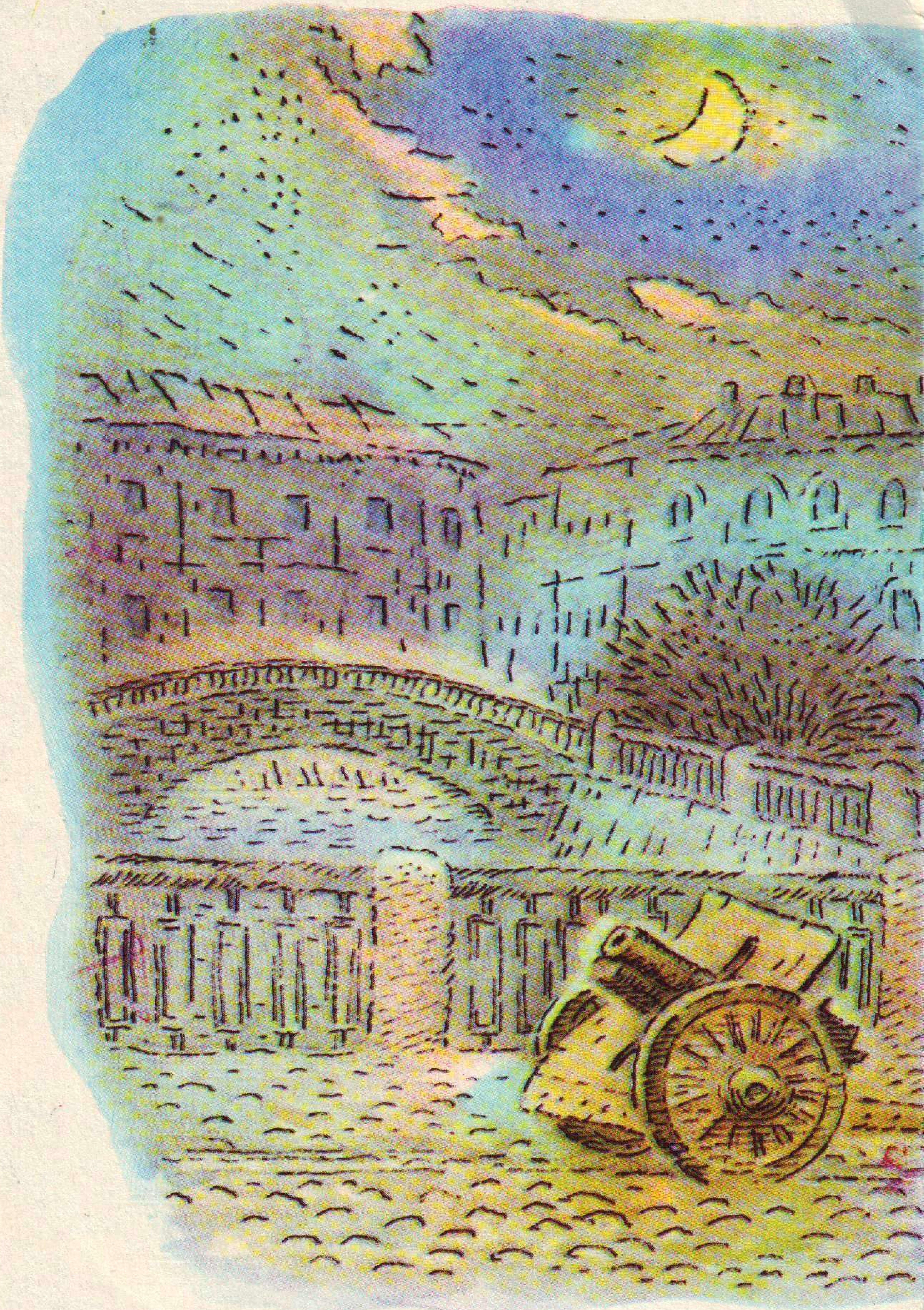

7 ЛИСТОПАДА —
СВЯТО
ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ

Вірш Марії ПОЗНАНСЬКОЇ

Здрастуй, Жовтень, —
Наше свято,
Перемоги ясний день!
Ти приніс для нас багато
Сонця, музики, пісень.
Прапори цвітуть червоні
По усій Країні Рад.
Ми ідемо у колоні,
Всі ми вийшли на парад.

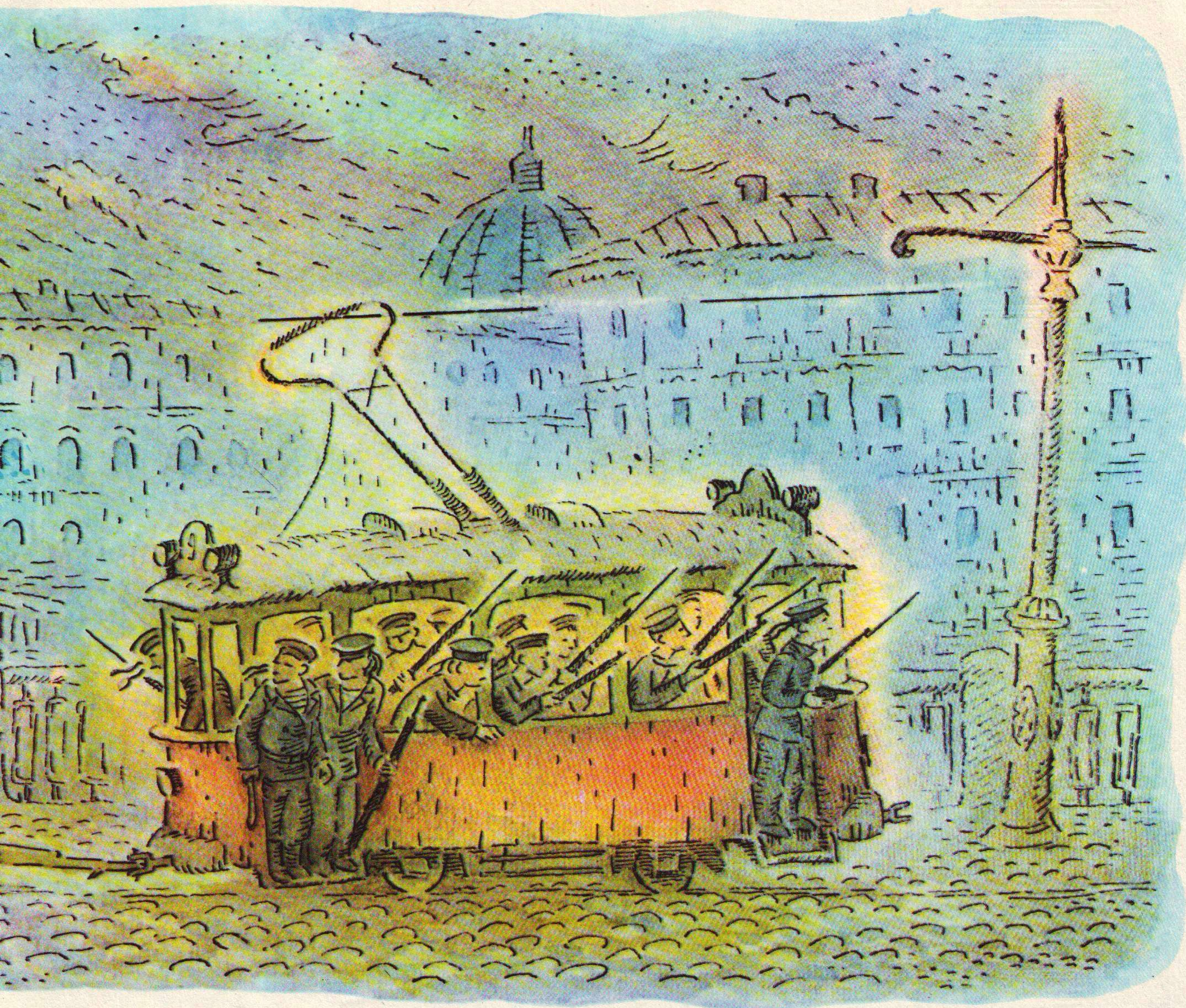

Розповів Анатолій ГРИГОРУК

ГАРМАТА

Коли в Петрограді спалахнуло революційне повстання і трудящі на чолі з Леніним проголосили народження першої в світі держави робітників і селян, білі генерали кинули на них до зубів озброєне військо. Вони хотіли задушити революцію і знов посадити на трон царя.
Вороги наступали з усіх боків. Зокрема, вони захопили телефонну станцію. Штаб революції Смольний втратив з містом зв'язок.
Комендант Смольного Павло Мальков отримав наказ: станцію негайно звільнити. Мальков із невеличким загоном матросів вирушив на Морську вулицю, де за-

З ПЕТРОПАВЛІВКИ

сіли юнкери. Дорога неблизька, а тут кожна хвилина дорога.

Коли це з-за рогу вихопився трамвай.

— Стій!— гукнув водієві Мальков і замахав маузером.

Трамвай зупинився. Усіх пасажирів з нього висадили. Матроси пострибали у вагон, помчали вперед. Доїхали до Петропавлівської фортеці.

— Братва! Треба гармату прихопити,— сказав хтось із матросів.

З Петропавлівки гармату викотили на руках. Причепили до трамвая. Рушили далі.

Мчить містом трамвай, скрипить гальмами, а за ним підстрибує, метляючи жерлом, гармата.

Ось і Морська вулиця. Блимає вогнями приміщення телефонної станції. У вікнах маячать озброєні юнкери.

Відчепили матроси гармату, повернули на юнкерів:

— Гей, контра! Здавайся!

Бачать юнкери, з гарматою жарти кепські — і підняли білий прапор.

Телефонна станція запрацювала знов. Зв'язок Смольного з містом було відновлено.

Малюнок Якима ЛЕВИЧА

Багато в нас на Україні мальовничих куточків. І один із них — Волинь. Шумлять у цьому краї соснові бори та вільшані гаї. Мережать його сині стрічечки річок. Буйно родять жито, пшениця, всяка пашниця. Виростають нові шахти, фабрики, заводи. І скрізь тут зустрінеш привітних роботящих волинян, закоханих у красу рідної землі... Послухайте кілька їхніх віршиків.

КОНИК

Вірш Михайла ПРОНЬКА

Розмальовує мама комин:
Скаче по комину коник,
Квіти барвисті топче,
На лаву скочити хоче,
Потім із лави — в сіни,
А звідти — у стайню прямо,
Бо там є для нього сіно...
Розмальовує комин мама.

ЖУРАВЛИНА

Вірш Василя ГЕЯ

В далекий вирій понад гаєм
Летять журавлики сумні,
А нам у гаї залишають
Осінні ягоди смачні.
Летять журавлики за море
Крізь темні хмари дощові,
А на землі, неначе зорі,
Палають ягоди в траві.

Малюнок Лариси ВОЛОДЕНКО
У ДІБРОВІ
Вірш Йосипа СТРУЦЮКА
У діброві до гарби
Позбігалися гриби.
— Ти чого стоїш, гарбо?
Або нас вези, або...
Усміхнулася гарба:
— Не втямки ж бо вам хіба?—
Розпряглися на осонні
Осені багряні коні.
ВИШИВАНКА
Вірш Людмили ЛЕЖАНСЬКОЇ
Вишиває нам бабуся
Рушники.
Я й собі отак навчуся
Залюбки.
Квіточки оті, що в лузі
У росі,
Мамі вишию на блузі
Геть усі.

До нас у гості завітав друг усіх малят Німецької Демократичної Республіки і наш давній друг — журнал «Буммі» («Ведмедик»).

Клоун Піпіфакс і художник Рі-хард Гамбах пропонують тобі цікаве завдання: на більшому малюнку домалюй десять ліній, яких не вистачає. Після цього малюнок розфарбуй.

До 50-річчя
від дня народження письменника

ЛИСТОПАД

Вірш Миколи СИНГАЇВСЬКОГО

Порожніє сад,
Замовкає сад,—
Кружеляє, стелеться
Листопад.
Небо прошумить
Вітром — не крильми.
Осінь повертається
До зими.

Малюнок Лідії ГОЛЕМБОВСЬКОЇ

ХЛОПЧИК У ЛОЗЯНОМУ КОШИКУ

Написав Євген ДЕГТЯРЕНКО
Намалював Олександр АГАФОНОВ

Пасажири сідали в літак, що летів з Афін* до Москви. Між них вирізнявся молодий худорлявий грек. Він сторожко поглядав довкола, не випускаючи з рук великого лозяного кошика.

— Ви б здали свою ношу в багаж,— порадила стюардеса.

— Ні, ні, мені не важко,— рішуче заперечив пасажир.

Літак здійнявся в небо. І раптом з кошика долинув жалібний плач немовляти. Пасажири здивовано озирнулися. Підбігла стюардеса.

— Це плаче мій синочок,— винувато пояснив грек, схилившись над кошиком.— Моє прізвище — Ціндалас. Я студент. І дружина студентка... Чотири місяці тому в нас народився хлопчик. О, які ми були щасливі! Та несподівано синочок тяжко захворів. Йому вкрай потрібна операція. А ми зовсім бідні. На операцію немає грошей. Товариш порадив: лети в Радянський Союз. Там життя людини цінують над усе. Друзі зібрали гроші, яких ледве вистачило на квиток. Я потай поклав синочка в кошик — і тепер вся

---

* Афіни — головне місто країни Греції.

надія на ласку радянських лікарів.

— Ну й ситуація!— задумливо сказав командир літака і по радіо доповів про все у Москву. На аеродром виїхала машина «швидкої допомоги». Коли літак з Афін приземлився, хлопчика негайно доправили в лікарню. Хірург Ольга Володимирівна Благовіщенська взяла на руки легеньке, як пір'їнка, тільце хворого і скрушно зітхнула:

— Як звати цього бідолашку?

— У клопотах ми навіть не встигли дати йому ім'я,— ніяково сказав батько.

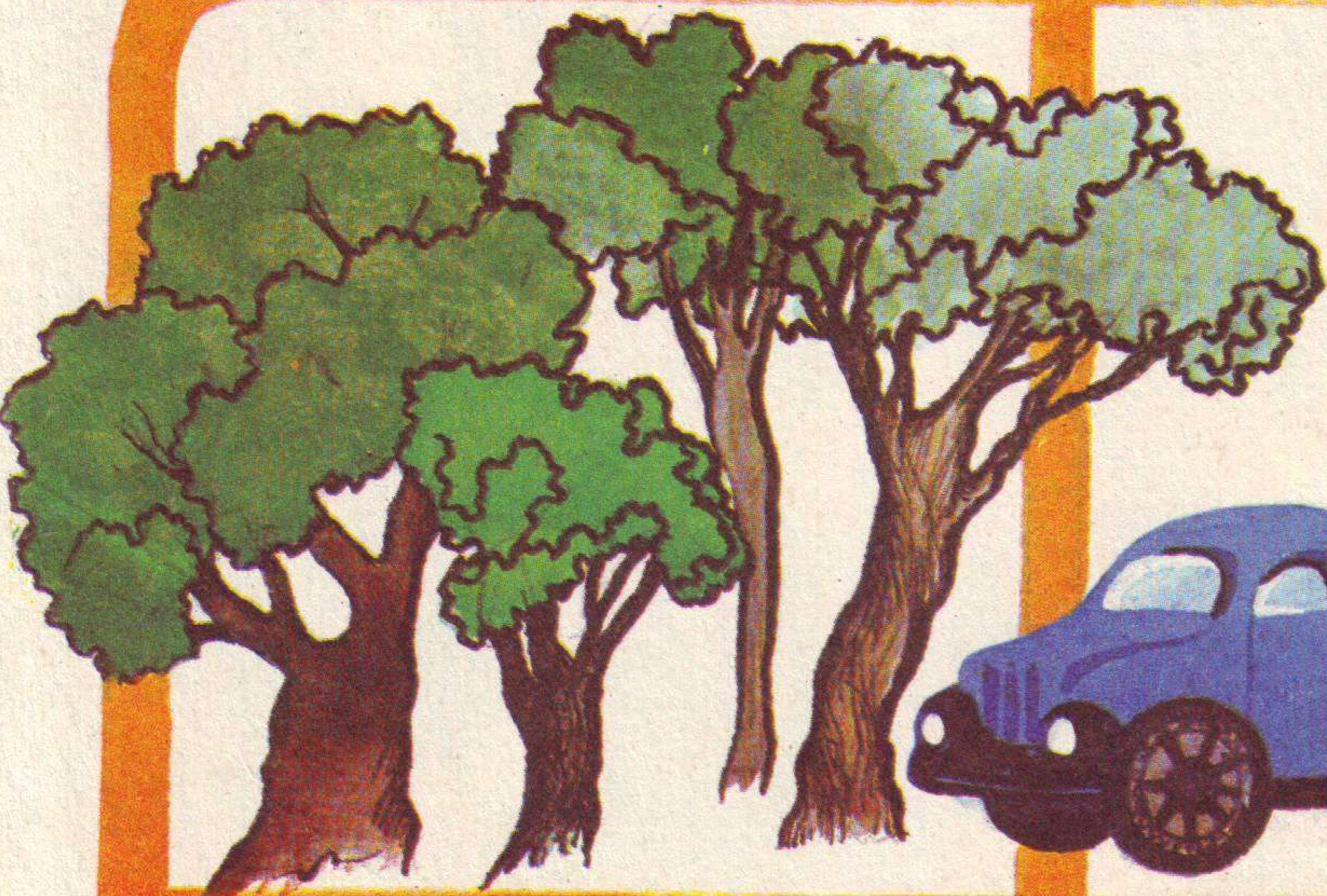
— То, може, назвемо його Альошею?..

Кілька місяців лікарі, медсестри, няні боролися за Альошине життя. Не одну безсонну ніч провели вони біля його ліжечка. Щомиті готові були віддати хлопчикові для переливання свою кров. Дбайливо, з ложечки годували його, вчили ходити, купували на свої гроші іграшки та обнови.

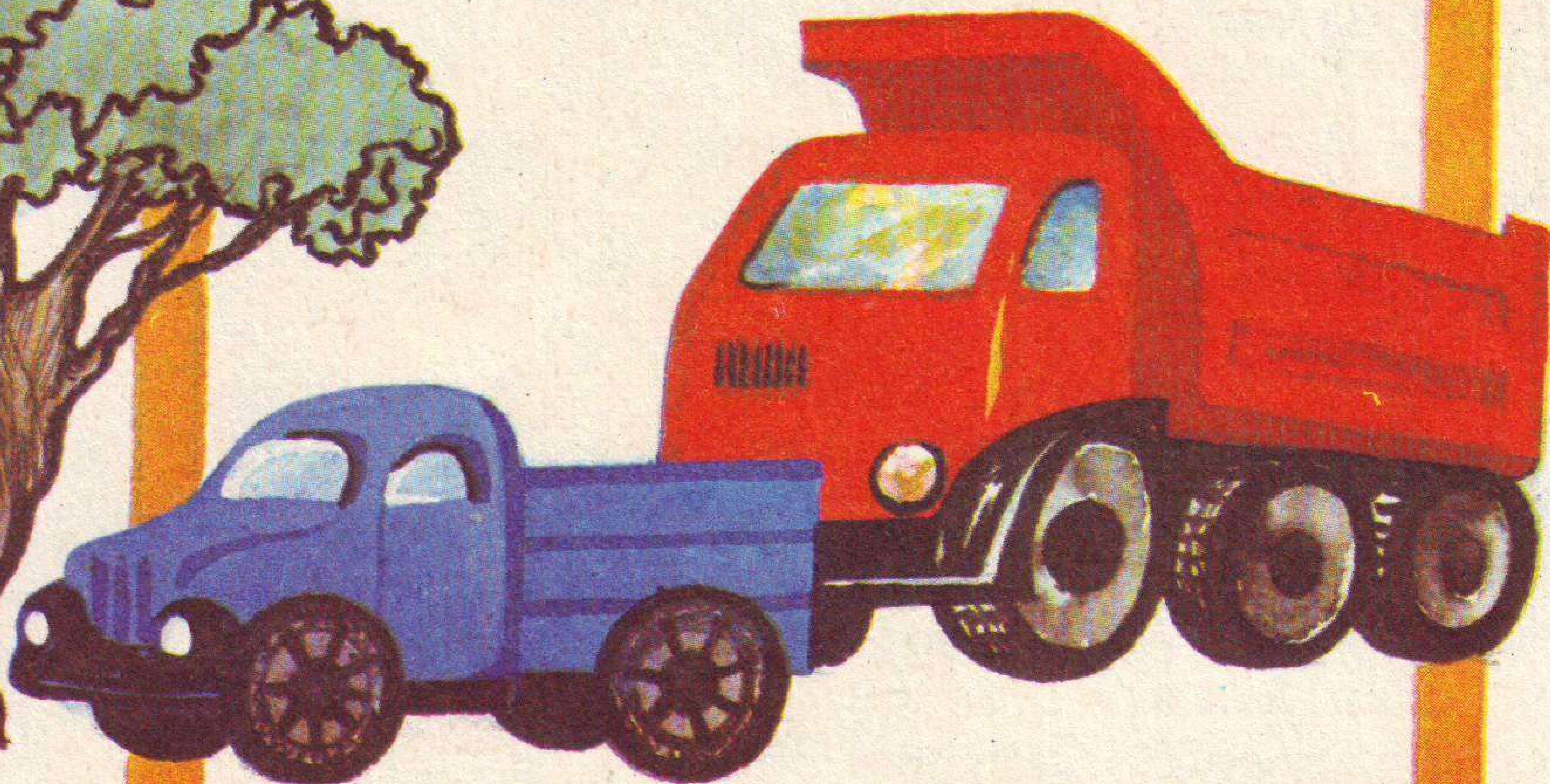
І от минув рік. З Афін знову прилетів Альошин тато. Він квапливо вбіг у лікарню. У жовтому квадраті світла на протилежному кінці коридора з'явився хлопчик. Альоша міцно стояв на ніжках і усміхався. А тато, як зачарований, не відводив від нього погляду і зовсім не соромився сліз радості, що текли йому по обличчю.

ДЗВІНОЧОК

Який автомобіль більший, який менший?

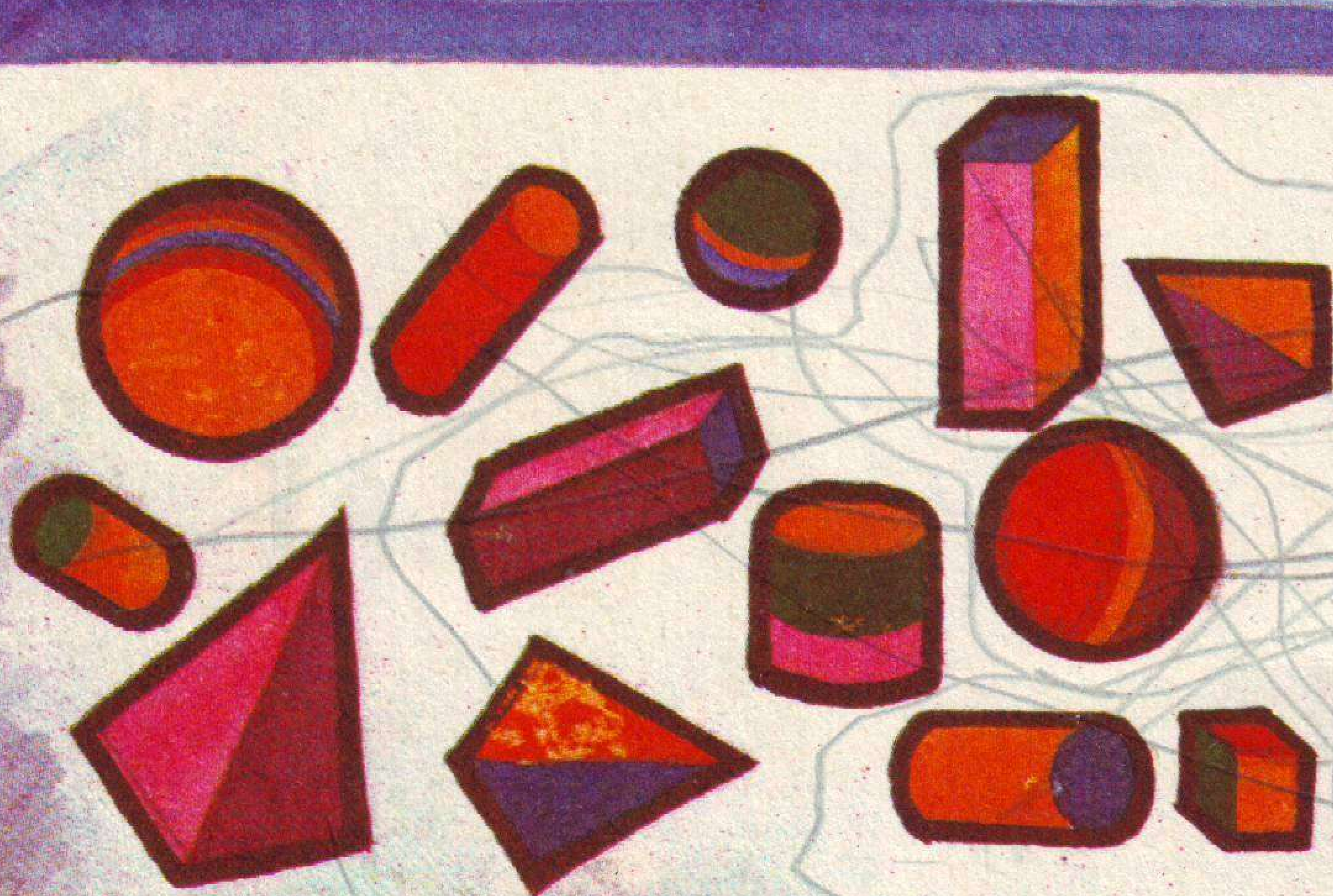

Яке дерево тонше? Яке товще? Яке вище, а яке нижче?

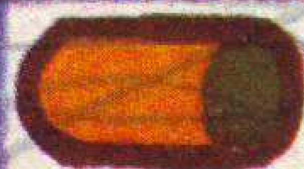
Де опеньок більше? Де менше? Скільки всіх разом?

Поміркуй, на якій поличці розмістиш кожен із цих предметів. Намалюй і розфарбуй усе так, як це зробив художник.

Намалювала Світлана БАЛАЙ

ЗАГАДКИ

Написав Володимир КРЕМНЬОВ

В тюбетейках
Діти
Обліпили
Віти.

Написав Анатолій КАЧАН

В тихе надвечір'я
З саду на подвір'я
Котиться колютина
В яблука закутана.

Написав Володимир САПОН

Рано-
Зранку
Треба
Гнатку
Гнати
Гусенят
За гатку.

МАЛЯТКО

Засновано 1960 р.
Київ.
Видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь».

МАЛЫШОК
№ 11 (323) 1986

Ежемесячный журнал ЦК ЛКСМУ для детей дошкольного возраста (На украинском языке).
Основан в 1960 г.
Издательство ЦК ЛКСМУ «Молодь».
Адрес редакции: 252119, Киев-119, ул. Пархоменко, 38—44.
Тел. 446-58-82, 441-02-75.

Головний редактор
С. О. Єфіменко.

Редакційна колегія:
А. І. Григорук (відповідальний секретар), А. С. Камінчук, Н. Й. Лопухова, К. В. Назаренко, Л. М. Письменна, О. Л. Рябокляч, Л. Я. Сергієнко, Є. А. Таранова, А. К. Тетьора, О. Н. Яблонська.

Художній редактор Я. Д. Левич.
Технічний редактор В. О. Власенко.

Здано до набору 18.08.86.
Підписано до друку 23.09.86.
Формат видання $84 \times 108^{1}/_{16}$.
Друк офсетний.
Умовн. друк. арк. 1,68.
Умовн. фарбовідб. 10,08.
Обл.-вид. арк. 2,67.
Тираж 639 000 пр. Зам. 6-247.

Поліграфкомбінат ордена «Знак Пошани» видавництва ЦК ЛКСМУ «Молодь». 252119, Київ-119, вул. Пархоменка, 38—44.
Полиграфкомбинат ордена «Знак Почета» издательства ЦК ЛКСМУ «Молодь». 252119, Киев-119, ул. Пархоменко. 38—44.

Малюнок на обкладинці Наталі КОРНЄЄВОЇ
Макет Ірини ОСТРОМЕНСЬКОЇ

Текст набрано із застосуванням вітчизняного фотонабірного комплексу «Каскад».

20 к.

Індекс 74304.

ПРАПОРЕЦЬ

Слова Грицька БОЙКА

Музика Анатолія ЗАГРУДНОГО

Із прапорцем червоним
Я в тата на плечі.
Як хороше колони
Убрались в кумачі!

Під цими прапорами
Трудящі йшли на бій
З буржуями-панами
У Жовтень грозовий.

